

være pligtig til, indtil Tjenesteforholdet ophører, at udrede til-
sagt Løn samt Kost og Logis, for saa vidt og saa længe
Tyendet forbliver i hans Hus, og i modsat Fald Kostpenge
à 1 Kr. daglig. (Ydelsen af Kostpenge bortfalder dog for den
Tid, hvori Tyendet maatte være indlagt paa offentligt Sygehus
eller lignende Anstalt uden Udgift til almindelig Kur og Pleje). —
Udgifterne til Tyendets Lægebehandling. Lægemedler og sær-
lige Pleje samt Ophold paa Sygehus eller lignende Anstalt ere
Husbonden uvedkommende — undtagen naar han har handlet
i Strid med Forbudet mod at flytte Tyendet og dets Tilstand
derved er bleven forværret, eller naar Sygdommen skyldes
utilbørligt Forhold fra hans Side. — Er et Tyende under de
under 11 a) og b) angivne Omstændigheder blevet angrebet
af en Sygdom, som sætter det ud af Stand til at udføre
Tjenesten, kan enhver af Parterne efter en Maanedes Forløb,
saaframt Sygdommen vedvarer, *opsige* Tjenesten til Ophør med
14 Dages Varsel, uanset om Fratrædelsesdagen ikke bliver
den første i en Maaned. (Dette om Opsigelsesret for Parterne
er en ny Regel; mærkes maa ligeledes, at den nu gældende
Pligt for Husbonden til at yde Løn for Tjenestetiden ud skal
bortfalde).

12. *Dør et Tyende*, have Arvingerne kun Krav paa en
saadan Del af Lønnen, som kan anses fortjent, indtil Tyendet
ved Sygdom blev sat ud af Stand til at forrette sin Tjeneste.
Begravelsesomkostningerne ere Husbonden uvedkommende.
(Stemmer med det nu gældende).

13*) Selv om Tyendet er fæstet *til en vis Art af Tjeneste*,
skal det dog under særlige Omstændigheder være pligtigt
midlertidigt at deltage i anden til dets Stilling og Evner
passende Gerning, navnlig naar de, som skulde have udført
samme, ved Sygdom, Ferie eller andet Forfald for en Tid ere
forhindrede deri. (Dersom Tyendet udtrykkelig har betinget

*) Nr. 13—17 handler om Tyendets Pligter. Herom bemærkes
i det Kommissions-Mindretals Udkast, som er lagt til Grund
for det forelagte Lovforslag (se ndfr.), at den gældende
Tyendelovs Bestemmelser om, at Tyendet er pligtigt til at
vise sin Husbond Troskab og Lydighed o. l., ere udeladte, da
det stemmer med Sagens Natur, at Tyendet er pligtigt at rette
sig efter Husbondens Anvisninger, saa at Bestemmelser som
de nævnte ere overflødige; desuden kunde de give Anledning
til „den Misforstaaelse, at Husbonden skulde besidde nogen
særlig derud over gaaende Myndighed overfor Tyendet“.
Mindretallet har derfor indskrænket sig til at give Hus-
bonden en Ret til under de angivne Omstændigheder at op-
hæve Forholdet (se ndfr. Nr. 20, B, b, Nr. 3).